

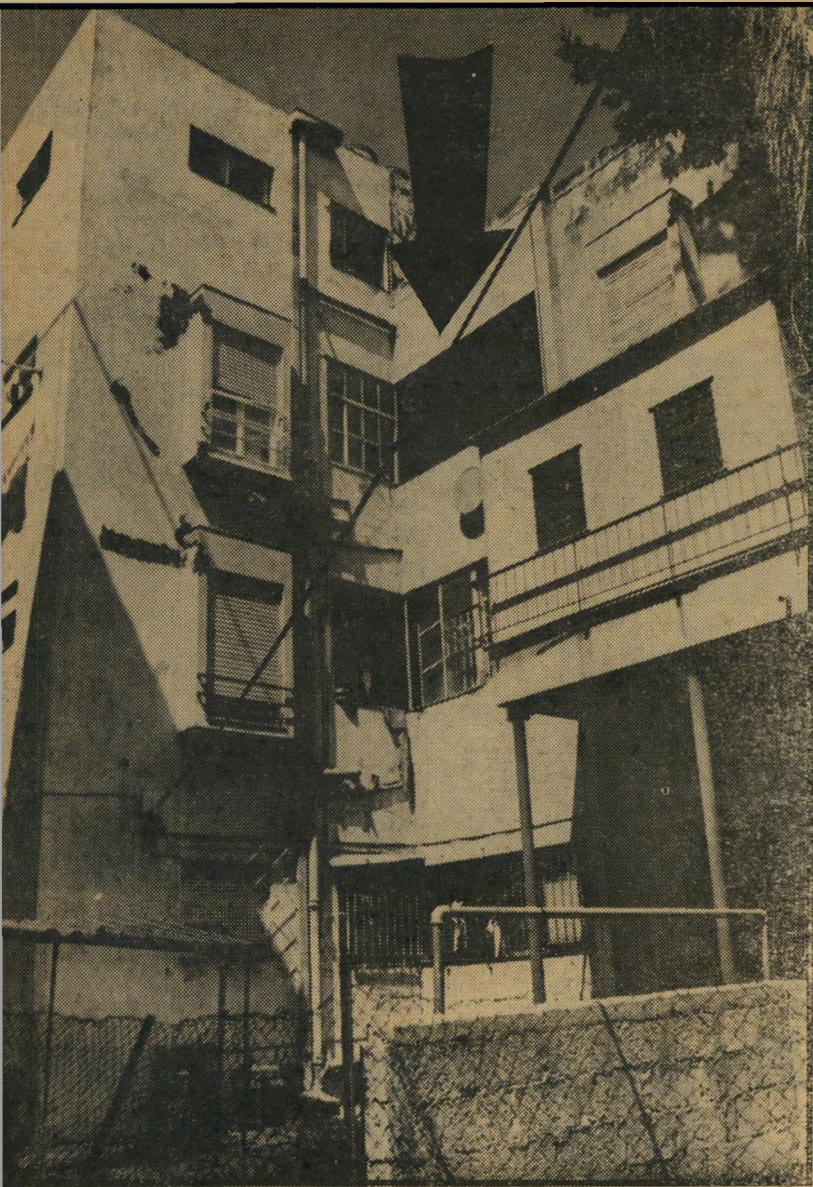
המישטרה חקרה

חשד שיו"ד הוועדה

לחקירת בפשע לא מת מוות טבעי

מיסתורין

אחרי המוות

עם הגנה חדרר שיבוא ויאסוף אותו בדרך חזרה לירושלים.

בשעה 5.00 טילפנה יהודית מדינתה ליד דירה של רביב, אולם למרות שהחזיקה את השפופרת בידה שעה ארוכה בהמתנה, לא היה כל מענה. ליכבה ניבא לה רע. היא מיהרה לדירה ושברחוב המגיד, פתחה את הדלת במפתח נוסף שהיה לה, ומצאה את שימרון כשהוא חסרהכרה, אם כי עדיין בחיים. הוא היה ללא מיקטורן. יהודית הבינה כי לקה שוב בהתקף-לב, וכי הוא ניסה לטפל בעצמו אך איבד את ההכרה. היא מיהרה לטלפן למגן דו"ד אדום, להז' מין אמבולנס של היחידה לטיפול נמרץ. האמבולנס הגיע, בלוויית רופא, תוך רבע שעה, אולם הרופא, שבדק את שימרון עוד בדירה, קבע את מותו.

„מוטב שנקרא למישטרה!“

ב דרך-כדל מעבירים אדם שנפטר, מבלי שיש השד לרצח, מייד לבית-חולים, וכך אמנם חשב הרופא לעשות. אולם תוך כדי שהוא מכין את ההעברה ל-אמבולנס, שאל את יהודית לשמו של ה-נפטר. יהודית ענתה לו כי שמו שימרון. זה עורך-הדין שימרון מהפשע המאורגן? שאל הרופא, וכשקיבל תשובה חיובית,

יהודיעה לו כי היא חוזרת לירושלים במו-נית.

בפגישה שבה השתתף שימרון, השתתף בה גם יהודית ניסיהו, עובדת אותו מוסד ורעייתו של מי שהיה בזמנו אחד הפעילים הבכירים של מפא"י, דויד ניסיהו, יהודית, אשה מבוגרת, נמוכת-קומה וג'נג'ית, היתה מיודדת מאד עם שימרון בשנים האחרון-נות. כאשר הסתיימה הישיבה, בשעה 1.00 בצהריים, יצאו השניים יחד מהבניין. שימרון אמר ליהודית: „אני מרגיש מצויין, אבל אני עייף“ והיא, שידעה את מצבו הבריאותי — העובדה שהוא לקה כבר פעם בליבו — הציעה לו לבוא לנחל בביתה.

שימרון קיבל את ההצעה. הם הגיעו לביתה של יהודית, ושם ניסה שימרון ל-יירדם. אולם רעש של ילדים, שהסתובבו בבית, הפריע לו. אז הציעה לו יהודית לנחל בדירה אחרת, ברחוב המגיד 10 בתל-אביב, דירתו של הצייר משה רביב. לא היתה זו הפעם הראשונה ששימרון נח באותה דירה. רביב ואשתו שהיו בחוץ לארץ והדירה, השייכת למוסד שבו עובדת יהודית ושרק הועמדה לרשותו של רביב, עמדה ריקה, לשהדית יש מפתח.

יהודית ליוותה את שימרון לדירה, וחזרה, לדבריה, לביתה, תוך כדי שהיא קובעת עימו כי תעיר אותו סמוך לשעה 5.00 אחר-הצהריים, השעה שבה קבע שימרון

הדירה שבה לקה שימרון בהתקף-לב

כי שימרון מת מהתקף-לב, החליטו החוקר רים לחקור בכיוון של רצח על-ידי אנשי הפשע המאורגן, שאותם השף שימרון, היתה לחוקרי מישטרת תל-אביב גם גירסה לגבי אמצעי הרצח: רעל. לדבריהם, יש רעלים שאם משקים בהם את הקורבן, נר-אה במבט ראשון כאילו לקה בהתקף-לב.

חוקרי-המישטרה החלו חוקרים את יהודית עזמה. היא ביקשה, אמנם, לעזוב את המקום וללכת הביתה, כשהיא מסבירה לחוקרים כי ההלם שעבר עליה גדול מדי, אולם הם אילצו אותה לשהות במחיצת גווייתו ושל ידידתה במשך שעותיים המימות. חוקרים אחרים בדקו באותה עת את ה-סורגים והחלונות שבדירה, לראות אם לא נכנס אליה איש בעד החלונות.

צוות מיוחד מהמכון הפאתולוגי הוזמן אף הוא, וערך ב-רמקום בדיקות בגופתו של שימרון. רק כעבור שעותיים, ואחרי שהת-קבל מידע מבני-משפחתו של שימרון, שנמסרה להם הידיעה המרה, כי הוא היה חולה לב, וכי התקף-הלב הזה לא היה הראשון, הורשתה יהודית לעזוב את הדיר-רה, והגופה הועברה לבית-החולים.

התכונת המיוחדת סביב הבית שברחוב המגיד 10, מכניית וניידות המישטרה, ה-בלשים והקצינים עטורי-הכוכבים שיצאו ונכנסו לדירה במשך השעותיים שלאחר-המות, עשו את שלהם. מייד פשטה ה-שמועה כי שימרון נרצח על-ידי אנשי העולם התחתון, שהענישהו בעיקבות ה-דו"ח שלו, שקבע לראשונה כי יש פשע מאורגן בישראל.

שמועות אלה התחזקו אחרי שנודעה פרשה אחרת. שני אנשים ששמותיהם הו-כרו בקשר לפשע המאורגן ביקשו לפרסם בעיתוני הערב מודעות השתתפות בצער המשפחה. העיתונים סרבו לפרסם את ה-מודעות.

אמר לה: „מוטב שישאיר אותו כאן, ונקרא למישטרה!“

המישטרה הגיעה מייד לאתר הקריאה, ואסרה להזיז את הגופה מהמקום במשך קרוב לשעותיים. כך החלה המערכה השנייה של השמועות, הפעם בגלל החקירה ה-מיחדת של חוקרי המישטרה. למרות שהרופא המטפל עמד על דעתו

היו"ד בפעולה: שימרון עם חברי הוועדה הרמל'ין ומו